

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל חינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער
האגף לחינוך ולהדרכה בפנימיות

ציר אלא אלימות - הצקות

תקציר:

בסרטון רואים את תלמידי י"א כשהם מציקים באופן קבוע לסער, חבר מכיתתם. מפילים אותו, דוחפים, ובכל פעם רמת האלימות עולה עד רגע השיא בו הם מצלמים אותו בשירותים ונועלים אותו בתוכם. מי יודע מה היה קורה אילולי היה מגיע יהונתן וצועק עליהם.

בבית סער מתנהג מעט מוזר: נסגר בחדרו, ישן הרבה שעות ומסרב ללכת לביה"ס. אמו מנסה לדבר אתו אולם ללא הצלחה, סער נשאר סגור ולא מספר על ההשפלות שהוא חווה. רק ביום שסער נעלם, לאחר שהסרטון עלה לפייסבוק וצבר לייקים רבים, מבינים חבריו שהם נושאים באשמה, וזה כבר לא "רק צחוקים"...

הסרטון הופק בשיתוף פעולה עם הטלוויזיה החינוכית במסגרת התכנית הלאומית "עיר ללא אלימות" הפועלת למאבק באלימות בחברה הישראלית.

[לצפייה בסרטון ראו כאן](#)

(אורך הסרטון 7.40 דקות)

נקודה למחשבה:

הצקות ו"אלימות" ברשת קיימים כיום בכל מקום ויכולות לפגוע בכל אחד, אך הן אינן צו הגורל. עלינו להיות ערניים ומודעים לנושא. יש לשאול כל הזמן מה ביכולתנו לעשות כדי לצמצם את התופעה ולקחת את האחריות המצופה מאתנו.

נקודות לדיון:

- מה השפיע עליכם במיוחד במהלך הצפייה בסרטון?
- אחד המאפיינים של אירועי אלימות מסוג זה שהם מתחילים "בקטנה" ומסלימים. מה דעתכם על "עלית המדרגה" בסרטון, למשל: מה ההבדל בין ההצקה הראשונה במדרגות ב"ס לבין הצילום בשירותים?
- אילו יכולתם להיות יועצים אישיים, מה הייתם מייעצים לסער? ליהונתן? לאמו של סער?
- בסיום הסרט אומרים החבר'ה "כולנו צחקנו אתו". האם מוכרת לכם מחיי הפנימיה חוויה של אלימות "לייט"? אלימות שהיא "לא ממש אלימות"? שהיא "בקטנה"? "רק בצחוקים..." - לאור הסרטון, האם יש אלימות שהיא לגיטימית?
- מה ניתן לעשות בקהילה ובפנימייה שלכם להעלאת המודעות לסכנות שבאלימות, ולצמצומה המרבי?